



Az Evangéliumi Aliansz hírlevele

2025 KARÁCSONYA



Fotó: Kiefer Béla

Immánuel – Az Isten emberré lett

Az Úr angyala megjelent Józsefnek álmában, és ezt mondta: „József, Dávid fia, ne félj feleségül venni Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, te pedig majd Jézusnak nevezed, mert ő fogja megszabadítani népét bűneiből.” (Mt 1,20–21) József számára kulcsfontosságú volt ez a kijelentés. Isten bevonta őt természetfeletti tervébe és József hűségesen beteljesítette az Úrtól kapott küldetését.

Amikor belátásunkat, erőnket, hitünket meghaladó helyzettel találkozunk, ha el is bizonytalanodunk, mi is keressük a lehető legjobb megoldást, a szorongatásból való kiutat. Nekünk is isteni kijelentésre van szükségünk ahhoz, hogy hitre jussunk. Isten ígéje sokszor biztat bennünket is arra, hogy ne féljünk. Bízunk kell Benne, hiszen Ő a Mindenható Isten, az adott nehézség is az Ő kezében van és Tőle származik a megoldás. Jézus Krisztus, Isten egyszülött Fia a mi megváltónk. Kereszthalála által szerzett nekünk békességet, szabadságot, gyógyulást és boldog örök életet. Az Ő eljövetelét, megtestesülését, születését ünnepeljük karácsonykor. Tegyük ezt hálás, ujjongó szívvel!

Horváth István



Jön a Karácsony

Ez a rövidke cím nem is tudja visszaadni azt az érzetet, milyen meglepetés-szerűen, váratlan gyorsasággal érkezik meg ez az ünnep az októberi, agyonzsúfolt hónap után és a novemberi köd évtizedek óta nem tapasztalt beköszöntésével.

Az egykori hóesés és hideg is egy kicsit újra megtapasztalássá lett. Mintha az Úr – az idős korban különösen is felpörgő – időérzékelésünket, még külső események által is erősítve, tovább gyorsítaná. Mindezek a Karácsonyt és az Ő ismételt megérkezését, még közelebb hozzák számunkra. Ebben a tájékozódásunkban rádöbbenünk a végidők jel értékű eseményeire is; a hárommillió embert érintő természeti katasztrófákra, melyek árvízzel, alig eloltható, égő erdőkkel, városokat lesöprő orkánnal csaptak le ránk. A szomszédságunkban dül egy olyan testvérháború, melynek részben befejezésével, részben folytatási szándékával hatalmasságok küzdenek. Azt mondhatnánk tehát, hogy számtalan igei jellel emlékeztet arra az Úr, hogy nemcsak egy hagyományos emlékünnap közeledik igen gyorsan felénk, hanem az üdvtörténeti rendben maga az Úr. Úgy tűnik, a világ tudatos, nagy átrendeződésben van, s azt hiszi, hogy történelmet csinál a maga erejével és érdekei szerint. Nem tudja, hogy a kialakult és általa is alakított helyzetekben az Úr visszajövetelének Isten ál-

tal megtervezett pontos helyzetei készülnek fel és lépnek elő. A sátán is dühöng, mert tudja, hogy kevés ide-

je van (Jel 12,12), hatalmas gyűlölettel és erővel

lángolt fel testvéreink üldözése a világ számos

országában. De tudjuk, hisszük, valljuk és

látjuk, hogy az általa szított káosz kö-

zepette Isten Országának növekedése

is végbemegy. Isten hívja az Ő népét

napkelettől-napnyugatig. Kárpátaljai

útjaink során, magunk is tapasztal-

juk, hogy az oda érkező belső me-

nekültek meghallják Isten igéjét

az őket segítő gyülekezetekben

és hitre jutnak. Keleten ezrek és

ezrek látják álmukban az Urat és

válnak követőivé – és a nyugati

világban is ébredéseket látunk.

Közel az Úr. Elhívásunk alapján

vegyünk részt a nagy küldetés be-

töltésében! „Várjad az Urat, légy

erős; bátorodjék a szíved és várjad az

Urat!” (Zsolt 27,14)

Szabó Dániel



„Miután régen sokszor és sokféleképpen szólt Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső időkben a Fiú által szólt hozzánk...

Ő Isten dicsőségének kisugárzása, lényének képmása, aki hatalmas szavával hordozza a mindenséget...”

Zsidókhhoz írt levél 1,1–3a

„Karácsony, a jézusi szeretet ünnepe”

Advent van, ünnepi várakozással teli tekintünk Karácsony felé. Mit jelent számunkra ez az ünnep? Mitől lesz valóban ünneppé ez az ünnep? Mi teszi megmászhatatlanul különlegessé? Egészen biztos, hogy nem az ünnepi sürgölődésünk eredménye, nem a gazdag ajándékok, nem a feldíszített lakás teszi igazi ünneppé az ünnepet. Különlegessé azáltal válnak ezek a napok, hogy felismerjük igazi szükségünket, az ünnep életre szóló üzenetét, mely értelmet ad minden emberi igyekezetnek. Amikor azt éljük meg, hogy igen, ezért érdemes volt minden előkészületi fáradságot vállalni.

A most olvasott Biblia szakasz az „Útmutató” szentesti igehirdetési szakasza, eligazít bennünket. Isten első szavát világunkban Mózes első könyvéből halljuk legkorábban, ahol a teremtés első szavai így hangzanak: „Legyen világosság!” (1Móz 1,3) Jelenti ez a teremtő szó a fizikai világosságot, de jelentheti azt is, hogy a dolgok érthetővé válnak, sőt az isteni fényben való megvilágosodást, vagy azt, hogy Isten nem vállal semmiféle közösséget a sötétséggel, a gonosszal, semmiféle bűnnel. Isten jelenlétében világossá lesznek a dolgok.

Gyermekkori emlékeim között elevenen él bennem a nyíregyházi bokrok egyikében lakó nagynénémmel átélt viharos éjszaka. Vaksötét volt, zuhogott az eső, és az unokanővérem késő éjszakai munkabeosztása miatt még nem ért haza. Édesanyja esőkabátot akart kivinni számára és hazakísérni a több mint egy kilométeres úton. Mentem én is. Fogva nagynéném kezét, egy-egy nagy villám fényénél és dörrenésekor ösztönösen erősebben szorítottam azt. Mélyen hívó nagynéném bátorítani akarva azt mondta: „Lehet, hogy most jön el az Úr Jézus.” Ez akkor ott inkább megrémített, mint bátorságot ébresztett volna bennem. Mindenesetre felvilágosított akkori lelkiállapotomról. Sürgetővé vált számomra: „Kijönni a fényre.”

Isten a bűneset után is sokféleképpen közlekedett az önmagát felmagasztaló, elbizakodott és tőle elidegenedett emberhez. Ítéletével jött az első emberpár, majd Káin, később Noé esetében és a Bábeltorony építése kapcsán. Ugyanakkor kegyelmet hirdető szavával is érkezett: támaszt az Úr valakit aki a kigyó, a gonosz „fejét tapos-sa” legyőzve azt, (1Móz 3,15) és nem pusztítja el többé vízáradattal a földet – ezen szövetséges ígéretének jele a szivárvány. (1Móz 9,13–16) – Szövetséget ajánl az Úr Ábrahámnak és pátriárkáknak is, majd Mózesnek és Izráel népének. Újszövetségi vonás már Ezékielnél, hogy minden egyén a saját cselekedeteiért veszi el jutalmát, lesz számon kérve. (Ez 18,1–4) De van lehetősége a bűnösnek az Istenhez való visz-
zátérésre: „Ha pedig a bűnös megtér ...akkor megmenti az életét.” (Ez 18,27)

Ezekben az „végső időkben” Jézus Krisztusban szólt hozzánk az Isten. Ez a szó szeretetétől ihletett földrejövetelében, testlételében lett nyilvánvaló.





Ennek kapcsán kérdések vetődnek fel: Mit jelent ez a „végső idő”? Mit ez a végső időben elhangzó szó? Mit is a jelent ebben az összefüggésben Jézus Krisztus emberré létele? Mit akar Isten a tudomásunkra hozni a jézusi kijelentés által? Mi az amit tőlünk elvár az Isten napjainkban?

A Karácsony mindannyiunk számára elsősorban a szeretet ünnepe. Eljött hozzánk, emberré lett, magára vette terheinket, és az életét adta, hogy bennünket megmentsen az elrontott életünk következményeitől. „Isten azonban azzal mutatta meg, mennyire szeret bennünket, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor mi még bűneinkben éltünk.” (Róm 5,8–11) Ez az isteni szó tehát mindenekelőtt a szeretet szava. Ő nem is tehetett volna másképpen, mert ez a lényege: „Az Isten szeretet.” (1Jn 4,16). – „Utolsó szava” is ez mihozzánk; szeress! Szeress úgy, ahogy Ő szeretett téged. A keresztre készülő Jézus az utolsó vacsorán adja ezt az új és utolsó parancsolatát tanítványainak és mindannyiunknak, érettünk való áldozatára gondolva: „Új parancsolatot adok nektek, hogy egymást szeressétek; amint én szeretettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.” (Jn 13,34) A karácsony a krisztusi szeretet ünnepe. Ugyanakkor ez a szó az isteni végső üzenet is. Nincs más üzenete az Istennek hozzánk, Fiában mindent elmondott. Ez az a szó, mely belőle sugárzik ki, és amely által fenntartja a mindenséget.

Szuhánszky Gábor

Magyar Evangéliumi Szövetség (Aliansz) • Székhely: 1091 Budapest, Kálvin tér 7. • Telefon: +36 20 886 1121 • E-mail: aliansz@enternet.hu; istvan.horvath@om.org • Honlap: <http://aliansz.hu/> • Facebook: <https://www.facebook.com/profile.php?id=100064752576955> • Az Evangéliumi Aliansz elnöksége: Szuhánszky T. Gábor, Szeverényi János, Dr. Mészáros Kálmán, Dani Eszter, László Viktor, D. Szabó Dániel, Dr. Hecker Frigyes, Dr. Kovács Géza, Horváth István • Számlaszám: OTP 11706016-20464132.



Mozaik

A keresztyénségben többek között az az idegesítő némelyek szerint, hogy igényt tart az egész földre, világra, minden népre.

Ezt nem az egyház találta ki. „Az Úr é a föld és ami betölti, a földkerekség és a rajta lakók.” (Zsoltár 24,1)

Ez akkor is igaz, ha az egyes ember, vagy a közösség erről nem akar tudni.

Népszámlálás vagy az 1%-os kampány idején beixelhetem az elvárt választ, tegyem is, de ez még nem jelenti azt, hogy az Élet Könyvében is szerepel a nevem.

„A hit a legszemélyesebb közügy.” Nem hallgathatunk egy pusztulásba rohanó világban az egyetlen megoldásról, kiútról, a törvényről és az evangéliumról.



Isten népén belül is megtalálható a bűn, a lopás, zsarolás, leuralás, önzés. A Szentírás legtöbb tanítása a hívőknek szól.

Megleő és józanító ez a nyíltság és illúziómentesség.

„Az óember a víz alá került, de megtanult úszni” – mondta szellemesen és találóan Luther.

Ezért van szükségünk a törvényre, amely szembesít, kétségbeejt, és Krisztushoz, a kegyelemhez űz, vezet.

Segíthet a változásban az „arany szabály”: „És amint szeretnétek, hogy az emberek veletek bánjanak, ti is úgy bánjatok velük!” (Lk 6,31), de leginkább a Lélek, aki elvezet minden fontos felismerésre: a bűnt bűnnek mondja és a küzdelemben megfáradtakat pártfogolja, vigasztalja.



A hinni nem tudónak, kételkedőnek nem lehet Istent „bebizonyítani”. Az „istenérek” elégtelenek ilyenkor.

Istent nem lehet igazolni, bemutatni, mint egy fagylaltot, kutyát vagy naplementét, mert akkor már ő nem Isten, hanem tárgy, teremtmény, következmény.

A bűnei, elrontott dolgai miatt elkeseredőnek nem elég a hátbavágás: „lesz egyszer jobb is”, „a lónak négy lába van, mégis megbötlik...”.

A hívő ember is tud a mélységes mély, sötét, kilátástalan helyzetről. A kételkedőnek, „hűtlennek”, bűnösnek nem segít a kioktatás.

Az antikrisztusi lelkületű, gyűlölködő Saul mennyei fény veszi körül a damaszki úton. Megjelent számára a gyógyító, könyörülő irgalom.

Az isteni szeretet fényében láthatom meg a valóságot: kicsoda az ember, és kicsoda Isten.





A Szentlélek eljövele a megváltás része.

Mindent Ő tesz igazzá, valósággá, befogadhatóvá, megcselekedhetővé.

A Biblia betűi nélküle halottak, érthetetlenek, sőt a Bibliával, Lélek nélkül, kinyírhatsz növekvő életeteket.

„A betű öl, a Lélek (Szellem) megelevenít.”

Nem véletlen, hogy olyan nagy a zavar körülötte.

Itt is a nagy turmixmester nyomait láthatjuk.

Mi magyarok még a fordításában sem tudtunk megegyezni: Lélek – Szellem.

Lehet erről beszélgetni, de erre is vonatkozik: nem a szó, hanem a tapasztalat, az élet a döntő.

Egyes közösségekben azt hirdetik és gyakorolják, hogy a Lélek munkája elsősorban extatikus élmények sora.

Olvasunk a Szentírásban különleges eseményekről: révület, gyógyítások, nyelveken imádkozás, de ezekből az un. karizmákból, (kegyelemi ajándék) nagyjából negyvenet sorol fel az Ige.

Miért csak ezt a kettőt, hármat emelik ki?

Ezek a testvéreink fel kell, hogy ismerjék, hogy legnagyobb csoda, ha valaki meg tér és újjászületik.

Ezt nem lehet felülírni.

A karizma „csak” ráadás, a gyülekezet építésére.

És most figyelj: szeretet, alázat nélkül az egész produkció SEMMI. Lásd, Szerezhimnusz. (1Kor 13) Egy valamit soha nem lehet túlzásba vinni: az igazi szeretetet.

Minden mást, igen.

A karizma Istentől kapott ajándék.

A szeretet a Lélek gyümölcse.

Ez utóbbi hitelesíti a keresztyéniséget.

Mások idegenkednek, talán a „rajongók” miatt is, az ilyen tapasztalatoktól, ezért szinte Szentlélek-ellenes görcsben szenvednek. Félnek mindentől, ami kimozdítaná őket a jól megszokott kissé élettelen gyakorlatukból.

Nekik azt tudjuk tanácsolni, hogy Isten drága jelenlététől ne idegenkedjenek. „Ahol az Ő Lelke kiárad, ott élet támad.”

Segítsen minket Isten Lelke/Szelleme a megtérésben, újjászületésben, mennyei erő vételében.

Vigasztaljon, amikor szükségben vagyunk.

Tegye testünket Isten templomává!

Szeverényi János

Tényleg válságban van az egyház?

Tőle minden lényegeset mai is meg lehet tanulni...

A keresztyénség nincs válságban, mert az egyházat Jézus Krisztus alapította. Ő pedig él, munkálkodik, ma is folytatja az övéin keresztül a megváltói munkát.

Soha ennyien nem tértek meg az egyház története alatt, mint napjainkban. Naponta tízezrek. Az üldözés is csúcson jár. Még a lelkiileg, szellemileg kiégyő Európában is térnek meg emberek, alakulnak gyülekezetek. Földrészünkön az egyház stagnál, ami persze nem jó.

Évtizedek óta látogatom a Kárpát-medence gyülekezeteit, felekezeteit. Legutóbb a Debrecen-Csapókerti közösségben szolgáltam. Élő, kreatív, számtalan szolgálatot vállaló gyülekezet. Megtelt a nem kicsi templom. Sok hasonló gyülekezetet láttam, pl. az erdélyi mezőpanitiak, akik a régi templomuk helyén egy újat építettek, mert a régibe „csak” négyszázan fértek el.

Azután vannak sokan, a többség, a középmezőnyben.

És több helyen alig járnak a templomba.

A fogyásoknak több oka van

A fő ok, amiről sokan nem akarnak tudni: a „kötelező”, konstantini modell 100–150 éve megszűnt. Mindenkit megkereszteltek, mindenki konfirmált stb. (Még mindig vannak ilyen települések néhol.) Ezt a réteget „temetjük” évről évre.

A másik ok a lakosság fogyása, elöregedése: tömeges kitelepítések, „falurombolás”.

Harmadik ok a szekularizáció, a kommunizmus rombolása, amit követett ez a mai fogyasztói, élveteg, üres korszellem. A negyedik ok a bibliai tanítástól, alapoktól való elhajlás. Itt nagy a felelőssége a vezetőknek.

Néhány vonása az élő gyülekezeteknek

Istentől jövő ígét hirdetnek, imádkozó életet élnek, aktív a lelkigondozás és a karitatív munka, érthetőek, „normálisak”, terepen vannak, nem csupán harangoznak, hanem mennek, kilépnek elérik azokat, akik különböző okok miatt nem tudnak jönni. Ezek mind jézusi vonások. Ő így csinálta, tőle minden lényegeset mai is meg lehet tanulni.

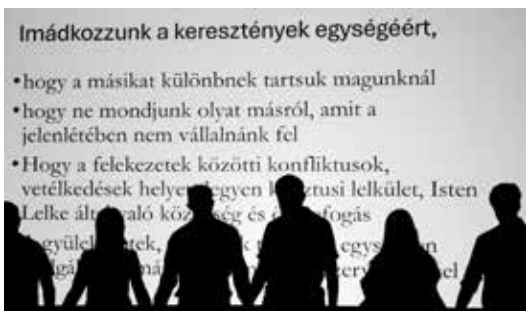
Sokan nem is tudják, hogy a hazai felekezetek milyen kiterjedt szolgálatot végeznek lelki-szellemi-testi téren: szenvedélybetegek, idősek, fogyatékosok, közösségre, életcélra vágyók között.

Az egyházon a „pokol erői sem vesznek diadalt” és Jézus az alapító az „idők végéig” velünk marad.

Szeverényi János

BalatonNET 2025.

Idei BalatonNET témánk az imádság volt. Az ima alapvetően fontos része hívő életünknek. Már az Ószövetség elején láthattuk, hogy az emberek segítségül hívják az Úr nevét; megszólítják Istent abban a reményben, hogy meghallgatja őket és válaszol. Aztán, Izrael Egyiptomból való kiszabadításánál is azt halljuk, hogy Isten meghallotta népe kiáltását a fogságuk földjéről. Dávid zsoltárokat énekel az Úrhoz. Dániel naponta többször is imádkozik, az uralkodó tiltása ellenére is, mert az Istenhez intézett ima, a Vele való kapcsolat fontosabb számára, mint az élete. És Isten megvédte őt. Jézus nyilvánosan imádkozik az Atyához egyes csodái előtt, máskor elvonul, hogy időt töltsön az Atyával. Főpapi imájában azokat hozza Atyja elé, akik a tanítványok szavára hisznek majd benne. A hívők közössége imádkozik Péter szabadulásáért, amikor börtönbe kerül – és Isten meghallgatja őket. Az imádság át- és átszövi az életünket. Jézus mintát adott számunkra a Miatyánkban és ezt a mintát tanulmányoztuk az idei BalatonNET során.



Ahogy visszatekintek az idei BalatonNET-re, hála van a szívemben. Isten jelenléte sokféleképpen megmutatkozott – az igehirdetések hatásában, a dicsőítő és imaest lelkületében, a KözTér előadásában, a baráti beszélgetésekben, az imasétában. Az öt nap során közel ezren fordultak meg a balatonszemesi iskola területén, számos felekezetből, nagyon sok pozitív visszajelzést kaptunk a gyermek- és tiniprogram, az ifisátor, KözTér, tornacsarnokbeli események, koncertek kapcsán. Hálások vagyunk mindezáért.

Jövőre – ha az Úr engedi és élünk – **20. évi ünneplésre gyűlünk majd össze Balatonszemesen.** A tervek szerint **augusztus 12. és 16. között** a Biblia nagy történetét tekintjük majd át, tervezünk visszatekintő beszélgetéseket, ünnepséget, hálaadást és egy kiállítást az elmúlt évek kapcsán.

Mindenkit szeretettel várunk jövőre is Balatonszemesen. Az aktuális információkat a honlapon (www.balatonnet.hu) és a facebook oldalon (www.facebook.com/balatonnet) találjátok.

Kapocs Attila
BalatonNET koordinátor

„Kérdezősködjetek az ősi ösvények után, melyik a jó út, és azon járjatok!” (Jer 6,16)

A Magyar Evangéliumi Aliansz felhívása a 2026. évi imahét alkalmával

A 2026-os Aliansz imahétre január 4. és 11. között kerül sor. Idei témánk; Isten hűségére népe iránt. A héten a 78. zsoltár alapján átgondolhatjuk életünket, megemlékezhetünk Istenünk nagy tetteiről, hálát adhatunk az Ő jóságáért és megerősödhetünk a Vele –és az egymással való kapcsolatunkban.

Arra bízgatjuk a testvéreket, lelkipásztorokat, vezetőket, és gyülekezeteiket, hogy kapcsolódjanak be az Aliansz imahétbe, szervezzenek közös összejöveleket a közelben élő más egyházközségekkel, gyülekezetekkel, összekapcsolódva a világ számos helyén imádkozó Krisztus Testével, a megadott textusok, a 2026-os Aliansz imaheti anyag alapján!

Milyen jó lenne, ha ránk is úgy tekintenének, mint az első századok keresztényeire; „Nézzétek, mennyire szeretik egymást!”. Ideje van annak, hogy vállvetve kiálljunk és „egy Lélekben, egy szívvel, együtt küzdjünk az Evangélium hitéért. (Fil 1,27)

Az Aliansz imahét *országos megnyitó alkalma a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség templomában kerül megrendezésre* (8000 Székesfehérvár, Szekfű Gyula u. 1.) 2026. január 4-én, vasárnap délután 17.00-kor. Szeretettel várjuk ide is, testvéreinket!

Köszönjük olasz testvéreinknek, hogy összeállították az imahét anyagát és nagyon köszönjük Nikodém Noéminek az imaheti anyag fordítását, ami lehetővé teszi, hogy mi, magyarok is bekapcsolódhassunk ebbe a egyszerű folyamatba!

Mivel január első napjaiban több megkeresés szokott érkezni hozzánk, melyekben arról érdeklődnek: Hol vannak a közelükben Aliansz Imaheti helyszínek? – szeretnénk számukra megfelelő tájékoztatást nyújtani erről, azonban nem biztos, hogy minden összejövetelről, helyszínről tudomásunk van. Ezért arra kérjük a testvéreket, hogy – lehetőleg minél korábban – **küldjenek számunkra információkat az Aliansz imahét helyi összejöveleiről!** Az üzenetet az istvan.horvath@om.org e-mailcímre várjuk.

Az Aliansz szervezete és szolgálata – az imahét kapcsán is – a következő számlaszámon **támogatható:** OTP 11706016-20464132. Hagyományosan, az egyik imaheti nap gyűjtését el szokták küldeni hozzánk az imahetet tartó gyülekezetek, amivel az Evangéliumi Aliansz létét és szolgálatát támogatják. Kérjük a testvéreket, álljanak mellénk ilyen módon is!





Végezetül, újfent arra bátorítunk, hogy vasárnaptól - vasárnapig, a hét minden napján gyűljünk össze lakókörnyezetünk egy-egy templomában, imaházában vagy más közösségi terében, és együtt, egy szívvel imádjuk Urunkat, Istenünket és imádkozunk a krisztusi egység megvalósulásáért és az evangélium hirdetésének ügyéért – ebben gyülekezetünk és önmagunk szerepéért is – és cselekedjünk ennek megfelelően a Szentlélek vezetése szerint, folyamatosan megújulva az Úr Jézus Krisztusban elnyert hitben, az Ő szeretetében, a mennyei reménységben, egész életünk folyamán...

Az Evangéliumi Aliansz minden munkatársa nevében;

Horváth István



*ALIANSZ IMAHÉT 2026. JANUÁR 4-11.**

ISTEN HŰSÉGE NÉPÉHEZ

Állj meg, és kezd újra!

78. ZSOLTÁR

Az evangéliumi keresztyének számára a 2024-es év fontos eseménye volt a Lausanne-i Mozgalom a világevangelizációért 4. Kongresszusa a dél-koreai Szöulban. A Lausanne-i Kongresszus a kortárs evangéliumi keresztyének történetében mindig azt az időt jelenti, amikor együtt megállunk, hogy megfigyeljük az egyház állapotát, valamint küldetését a világ felé, majd tudatosabban távozzunk, feltöltkezve azokkal az erőforrásokkal, amelyeket Isten Igéje és Lelke megújít bennünk.

A kongresszus egyik különleges jellemzője kétségtelenül az együttműködés hangsúlyozása volt. Ez a téma nem új a lausanne-i nyilatkozatokban, és nem új az Evangéliumi Szövetség számára sem, amely éppen annak az ébredő együttműködésnek a nyomán született, fejlődik és valósítja meg látását, melyet Isten teremtett meg az ő gyermekei számára Krisztusban.

Ezért úgy gondoltuk, hogy ez az imaheti anyag méltó gyümölcse Lausanne 4-nek, és megerősítése annak az elköteleződésnek, melyet Isten és az ő népe előtt

* Az idei Nemzetközi Imahét anyagát az *Olasz Evangéliumi Szövetség* imaheti bizottsága állította össze a *Lausanne-i Mozgalom Olasz Bizottságával* együttműködésben.

tettünk az evangélium terjedése érdekében nemzetünkben és világszerte: hogy mi, az eseményen részt vevő olasz küldöttek Isten Igéjén elmélkedve közösen készítettünk elmélkedéssorozatot az Evangéliumi Szövetség 2026-os Nemzetközi Imahetére. Há-
lásak vagyunk Istennek mindenkiért, aki részt vett ebben a kezdeményezésben.

Együtt elmélkedésünk alapjául a 78. zsoltárt választottuk, átgondolva Isten hű-
ségét egyházához minden korban. Ennek az isteni hűségnek a fényében kell megáll-
nunk emlékezni, bűnbánatot tartani és bőségesen hálát adni. Enélkül az Isten trónja
előtti tisztelgő megállás nélkül nem tudunk evangéliumi népként újrakezdeni. Ez
egyaránt igaz országos szinten és globálisan is. Imádkozunk, hogy ez az imaheti
anyag ismét eszköz lehessen Isten kezében egymás iránti szeretetünk erősítésére, és
az iránti együttműködésünk támogatására, hogy szerte a világon terjesszük az evan-
géliumot és Isten igazságosságát.

Az Olasz Evangéliumi Szövetség imaheti bizottsága



A hét programja

- | | |
|-----------------------------------|---|
| 1. nap: <i>Zsoltárok 78,1-4</i> | EMLÉKEZÉS: Ne titkoljuk, amit Isten kinyilvánított! |
| 2. nap: <i>Zsoltárok 78,5-11</i> | EMLÉKEZÉS: Ne felejtjük el továbbadni,
és ne lázadjunk! |
| 3. nap: <i>Zsoltárok 78,12-28</i> | EMLÉKEZÉS: Emlékezzünk a magasságokra
és a mélységekre is! |
| 4. nap: <i>Zsoltárok 78,17-33</i> | BŰNBÁNAT: Az ember lázadása és Isten kegyelme |
| 5. nap: <i>Zsoltárok 78,34-37</i> | BŰNBÁNAT: Felismerni a hamis bűnvallást |
| 6. nap: <i>Zsoltárok 78,38-55</i> | HÁLA: Isten örül, ha irgalmat gyakorolhat |
| 7. nap: <i>Zsoltárok 78,56-64</i> | HÁLA: Isten igazságosan ítél |
| 8. nap: <i>Zsoltárok 78,65-72</i> | HÁLA: Isten kegyelmes és igazságos |

Ajánlások az imaheti alkalmak megszervezéséhez

Európában sok helyi gyülekezet használja ki ezt az imahetet arra, hogy közös ima-
alkalmakat szervezzen, erre titeket is bátorítani szeretnénk. Íme néhány javaslat,
amelyet érdemes szem előtt tartani a tervezés során:

1. Ügyeljete arra, hogy MINDEN evangéliumi gyülekezetet meghívjatok imaközös-
ségetekbe! Törekedjete arra, hogy elérjétek a menekülteket és a kisebbségeket
is! Van roma gyülekezet a közeletekben, akiket meghívhatnátok? Ha mindenkit
beveszünk, az gazdagítja és színesíti egységünket.
2. Ne feledkezzetek el a kisebb településekről és a kisebb közösségekről sem! Ha
váltakozó helyszínen tartjuk az imaalkalmakat, az segít, hogy jobban meg-
ismerjük egymást.





3. Hogyan juttathatjátok kifejezésre országotok sokszínűségét gyakorlati módon? Legyetek nyitottak mások felé, adjatok teret az olyan közösségeknek, melyek meglepő nézőpontból mutatnak az egységre!
4. Imaalkalmatok releváns és hívogató a fiatalok számára? Bátorítunk, hogy engedjétek a fiatalok részvételét, sőt kérjétek segítségüket már a tervezésben és az előkészületekben is! Az Egyház számára létfontosságú a nemzedékek közötti egység.
5. Kreatív módon tervezzétek meg imaalkalmatokat, hogy az releváns és hívogató legyen! Ugyanakkor ügyeljétek arra, hogy az idő nagy részét az imádságra szánjátok!
6. Törekedjétek a nemek egyensúlyára! Férfiak és nők egyaránt vállaljanak részt az imaalkalom szervezésében és szolgálatában, ezzel is segítve a sokféleség kinyilvánítását.
7. Gondoljatok a jövőre! Lássátok magatok előtt, hogy ez az esemény hogyan növekszik az évek során! Hogyan tudtok olyan imaalkalmat megvalósítani idén, amely visszavonzza az embereket, sőt, arra indítja őket, hogy jövőre elhozzák a barátait is?



1. nap

EMLÉKEZÉS: Ne titkoljuk, amit Isten kinyilvánított!

Zsoltárok 78,1–4

Hallgatni nem könnyű. Bizonyos értelemben mindannyiunknak nehezebbre esik megállni és másokra figyelni. Isten mégis arra hív minket, hogy alázattal próbálkozzunk, és biztosítsunk teret arra, hogy az ő hangját meghallhassuk.

A hívő számára azt jelenti Isten hangjára figyelni, hogy elnémítja saját gondolatai fülsiketítő lármáját, csökkenti az élet örületének zaját, lehalkítja a szerte a világból érkező életfilozófiák hangját, és mindenekelőtt felismeri: arra van szüksége, hogy az Úr szájából származó szavak szerint éljen (ld. 5Móz 8,3).

Az első vers világosan kijelenti, hogy intenzív kapcsolat van a valakihez tartozás és a figyelmes hallgatás között. Sőt, Isten jogot formál arra, hogy tanítsa népét, akiket arra hívott, hogy hallgassák Igéjét, és éljenek annak előírásai szerint. Mennyivel inkább fontos megállnia és Urának gyengéd hangjára figyelnie napjaink egyházának, amely állandóan küzd az öt bombázó újabb és újabb világnézetekkel.

Isten a múltban elődeink javára cselekedett, megismertette magát és bizonyította hűségét. Ugyanezt tette velünk is, akik megismertük őt. Bizonyosan meg fogja ismertetni magát az új nemzedékekkel is. Hűsége soha nem fog el.

Isten arra hív minket, hogy hatalmas üdvtervének aktív résztvevői legyünk. A figyelmes hallgatás valójában megelőzi a cselekvést. Nos, milyen választ adunk neki?

Eltitkoljuk, amit az Úr tett? Mi értelme az emlékeknek, ha mindenki megtartja magának? Az emlékezet nem lehet csupán elménkben elraktározott múltbeli dolgok felidézése; inkább tanúságtételnek kell lennie arról, hogy kicsoda Isten, mit tett és mit fog tenni.

Szőulban, a negyedik Lausanne-i Kongresszuson többször is kijelentették, hogy az Egyháznak együtt kell hirdetnie és megmutatnia Krisztust! Ne feledjük, hogy a nagy misszióparancsba beletartozik az is, hogy továbbadjuk a hitet az új nemzedéknek! Egy egyre bizonytalanabb világ kénye kedvének kiszolgáltatott nemzedék számára Jézus az egyetlen válasz, ő az erős torony, amelyben bízhatunk.

Halkítsuk le a minden oldalról ránk támadó bizonytalanság hangját, és figyeljünk újra Isten hangjára, bátran emelve fel az Úr zászlaját, hogy mindenki szemlélhesse csodáit és hirdesse dicséretét.

„Nem titkoljuk el fiaink elől, elbeszéljük a jövő nemzedéknek: az Úr dicső tetteit és erejét, csodáit, amelyeket véghezvitt.” (Zsolt 78,4)

IMATÉMÁK

Hálaadás

Urunk, magasztalunk és dicsőítünk. Hálát adunk a nagy kiváltságért, hogy gyermekeiddé fogadtál minket és felhatalmaztál arra, hogy nagy munkádban részt vegyünk.

Köszönjük, hogy hallgathatunk rád és engedelmeskedhetünk neked.

Szívünk tele van hálával azért, amit a történelemben véghez vittél. Köszönjük, hogy megajándékoztál annak örömeivel, hogy átéltük csodáidat, és hirdethetjük ezeket a következő nemzedéknek.

Bűnvallás

Bánjuk, hogy túl gyakran hallgattuk a minket naponta bombázó ezerféle életfilozófiára. Bevalljuk, hogy nem mindig hirdettük az evangéliumot az új nemzedéknek.

Bocsáss meg nekünk, mert gyakran restek voltunk Igéd továbbadására. Megbánjuk, hogy ítélkeztünk az új generációk felett.

Kérés

Atyám, segíts, hogy hűséges tanúk lehessünk! Add, hogy nyíltan hirdessük Igédet! Segíts megvédeni a hitet! Add, hogy szeretetteljesen tekintsünk az új nemzedékekre! Adj türelmet! Uram, a tiéd vagyunk. Szeretünk.

Giosuè Bua

*Pénzmosás elleni és terrorcselekmények finanszírozása elleni
nyomozóhatóság tisztje*

*Az Isten Gyülekezete (Assemblee di Dio in Italia)
milánói gyülekezetének diakónusa*





2. nap

EMLÉKEZÉS: Ne felejtünk el továbbadni, és ne lázadjunk!

Zsoltárok 78,5–11

Az Úr Igéje az elmélkedés és megvilágosodás forrása számunkra, de az utánunk következő nemzedékek számára is, hogy a kegyelem tanúságtétele örökké megmaradjon és folyamatosan öröklődjön, nemcsak apáról fiúra, hanem nemzedékről nemzedékre, ahogy azt a 78. zsoltárban olvassuk.

A zsoltáros figyelmeztet arra, hogy az emlékezés szükségessége állandó nevelési eszköz Isten népének életében. Az emlékezés és emlékeztetés nem természetes hozzáállása szívünknek, kitartó edzésre van szükség hozzá, edzésre, mely tudatosan ellenáll a mindennapi figyelemeltereléseknek és nemtörődömségnek.

Isten megparancsolta atyáinknak, hogy adják tudtára tetteit a következő nemzedéknek. Ez nem javaslat, hanem parancs, melyet túl gyakran elhanyagolunk, ez pedig lázadást eredményez. Az emlékezés segít abban, hogy ne ismételjük meg az atyák hibáit, az emlékezés olyan, mintha tükörbe néznénk, hogy leellenőrizzük: engedelmességek-e Istennek, vagy lázadó nyomdokaiba lépünk azoknak, akik előttünk jártak.

A hívő ember mindennapjainak elengedhetetlen része kell, hogy legyen ez a folyamatosan továbbörökítendő emlékezés. Az ember szíve örülden gonosz, ezért napi ellenőrzésre szorul Isten Igéjének fényében.

Az egész zsoltár ilyen Isten népének szóló figyelmeztetés. Az a nép, amely emlékezik, amely emlékszik Istene cselekedeteire és emlékszik az atyái hibáira, védve van a sajnálatos és fájdalmas bukásoktól, melynek kiteszik magukat azok, akik figyelmen kívül hagyják Isten vezetését. A történelem bizonyítja, hogy Isten nem változik, és ha az egyházban folyamatosan emlékeztetjük egymást Isten irgalmas kegyelmére Krisztusban, azzal megerősítjük elköteleződésünket arra, hogy hűségesek maradjunk.

Vajon gyermekeink és testvéreink visszatekintve el tudják-e majd mondani rólunk, hogy tanúságot tettünk hitünkről, és tovább tudják-e adni másoknak azt, amit Isten a személyes életünkben és gyülekezeteink életében tett?

IMATÉMÁK

Hálaadás

Dicsőítünk, Atyánk, azért, aki vagy, és Jézusért, az Igéért, aki testté lett értünk.

Úr Jézus, köszönjük neked Igédet, amelyet testvéreink a mai napig továbbadtak, köszönjük atyáinkat, akik megtartották a hitet és harcoltak az igazságért.

Köszönjük, hogy még üldöztetés közepette is szabadon hirdethetjük nevedet és tetteidet.

Bűnvallás

Uram, bűnbánattal valljuk, hogy nem emlékeztünk és nem emlékeztettünk tetteidre, nem adtuk tudtára azokat egymásnak és a jövő nemzedéknek.

Bocsáss meg nekünk minden alkalmat, amikor elmulasztottuk az evangélium hirdetését!

Bocsásd meg, ha a saját embereinket, programjainkat és rendezvényeinket helyeztük a középpontba a te Igéd és a személyed helyett!

Kérés

Mennyei Atyánk, segíts minket, hogy példák lehessünk – ne csak szavainkkal, hanem különösen a tetteinkkel! Vágyunk arra, hogy láthassuk, amint a következő nemzedék a te lábadnál gyűlik össze. Olyan nemzedék legyen, amely engedelmeskedik Igédnek, olyan nemzedék, amely kitartó útjaidban! Legyen egy benned erős, hűséges nemzedék!

Paolo Codispoti, szemész és látszerész

Lelkipásztor és gyülekezetplántáló feleségével, Ritával. Az olasz Apostoli Egyház (Apostolic Church in Italy) Nemzeti Tanácsának tagja és a Missziói Szakcsoport igazgatóhelyettese

Rita Codispoti, edző,

A Teacher Ministry Compass Italy, egy pedagógusok között szolgáló missziós szervezet munkatársa.

3. nap

EMLÉKEZÉS: Emlékezzünk a magasságokra és a mélységekre is!

Zsoltárok 78, 12–28

Ha az eddigi életedről grafikont kellene készítened, hogy nézne ki? Hullámhegyek és hullámvölgyek váltakoznának? Oszlopdiagram lenne? Görbéket rajzolnál fel vagy egyenes vonalakat? Kördiagram lenne tortaszeletekkel? Mit mond el a címbeli mondat Isten hűségéről a te történetedben? Mi lenne, ha ugyanezt kérdeznénk az egyházaink és Isten népének történetére vonatkozóan is?

A 78. zsoltárban Ászáf egy idővonalat rajzol, emlékeztetve az embereket Isten csodáira, az Egyiptomból való kivonulástól a pusztai vándorlásig. Egy magasságokról és mélységekről szóló történetet mutat be.

A magasságok a rendkívüli isteni beavatkozásokat tükrözik: Isten kettéválasztotta a tengert, hogy népe átkelhessen rajta, megállította a vizeket, vezette népét, kettéhasította a sziklát, vizet fakasztott, hogy a nép szomját oltsa, bővizű patakként áradt a víz.

A mélységek viszont a nép lázadásáról és bizalmatlanságáról beszélnek: lázadtak, kísértették Istent, Isten ellen szóltak, zúgolódtak, nem hittek benne.

Az oda-vissza kommunikáció szövevényéből egy hűséges, türelmes és gondoskodó Isten bukkan elő. Olyan Isten, aki képes meghajlítani a fizika törvényeit,





hogy enni adjon népének, aki soha nem hagyja el őket, annak ellenére, hogy hiányosságaik vannak.

Ezt a zsoltárt olvasva nem tudjuk nem észrevenni, hogy ezek a történetek nemcsak a múltra emlékeztetnek, hanem ma is aktuálisak. Ahogyan Izrael népe látta Istent hatalmas módon cselekedni, úgy mi is felismerhetjük, amikor közelbél az érdekünkben és az egyház érdekében. Isten nem felejtette el népét, és továbbra is arra hív minket, hogy beszéljessünk vele és járjunk vele.

Most térjünk vissza a grafikonjainkhoz! Szánjunk egy pillanatot arra, hogy elgondolkodjunk: melyek azok a csúcok, amelyekért dicsőíthetjük Istent? És hogyan reagálhatunk bátran a nehézségek idején, tudva, hogy Isten velünk van?

IMATÉMÁK

Hálaadás

Istenünk, Atyánk, hálát adunk azért, aki vagy, és azért, hogy nem hagytad népedet a kárhozatban, hanem haragod Jézus Krisztusra sújtott le helyettünk, hogy higgyünk benned és bízhassunk szabadításodban egész életünk során, a jó időkben és a nehézségekben is.

Bűnvallás

Napjainkban, amikor könnyű azt mondani, hogy „a világ a pusztulás felé tart”, mondjuk ki együtt, hogy gyakran a közösségeinkben lévő bevallatlan bűn pusztítja az egyházat. Istenem, én most megvallom, hogy szükségem van a segítségedre. Megvallom, hogy arra hívtál, hogy reményt hozzak a kétségbeesés helyett. Beismerem, hogy a szívemben bálványok vannak, amelyek megakadályoznak abban, hogy bízzam benned.

Kérés

Uram, ments meg minket önmagunktól! Hadd láthassunk olyan Istennek, aki cselekszik az életünkben és a történelemben! Óvd meg szívünket a bűntől, és engedd meglátnunk, hogy te elégíted meg szívünk legmélyebb vágyait. Segíts, hogy naponta emlékezzünk tetteidre, ne essünk kétségbe és ne váljunk közönyössé!

Marychris Lajom, fotográfus és tervezőgrafikus

A bolognai Nuova Vita [Új Élet] gyülekezet diakonisszája, ifjúsági táborok szervezője.

4. nap

BŰNBÁNAT: Az ember lázadása és Isten kegyelme

Zsoltárok 78, 17–33

A 78. zsoltár áttekintést ad Izrael népének történetéről, arról, hogy folyamatosan lázadtak Isten ellen, irgalmának és gondviselésének sokszoros megnyilvánulása el-

lenére is. A 17–33. versekben a zsoltáros kiemeli az izraeliták hálátlanságát és szívük keménységét. Annak ellenére, hogy az isteni gondoskodás kézzelfogható jeleit kapták, továbbra is bűnöket követtek el és kételkedtek Isten jóságában.

Izraelt magával sodorta saját hitetlensége és elégedetlensége annak ellenére, hogy rendkívüli csodák szemtanúi voltak. Amikor ételt követeltek a pusztában, az nem egyszerűen a szükséglet megnyilvánulása volt, hanem dac és Isten gondoskodása iránti bizalmatlanság. Ennek ellenére az Úr irgalmas volt hozzájuk, elhalmozta őket étellel és olyan bőséges vízzel, hogy a patakok kiáradtak. Az égből húst és mannát hullatott rájuk. Izrael bűne bőséges volt, Isten kegyelme és irgalma túláradozott.

Ez a bűnhöz való megátalkodott ragaszkodás nem csupán a múlt része, hanem olyan valóság, amely minket is érint.

A kapott áldások ellenére gyakran mi is elfelejtjük Isten hűségét, és lázadunk a Magasságos vezetése ellen. Az igazi bűnbánat a lázadásunk elismerésével kezdődik. Ez nem csupán büntudat, hanem egy konkrét fordulat Isten felé, a gondolkodásmódunk és életvitelünk megváltozása.

Az Úr fegyelmezte ugyan népét próbák és nehézségek által, de soha nem hagyta el őket. Irgalmát így mutatja meg: megfeddi azokat, akiket szeret, és bűnbánatra hívja őket. A bűnbánat nemcsak bánkódás a bűn miatt, hanem az a döntés is, hogy eltávolodunk a bűntől, és vágyainkat, döntéseinket, egész életünket az irányítja, hogy Isten kegyelmére támaszkodunk. Isten újrakezdést kínál, ehhez azonban a lázadás elismerése és őszinte megtérés kell.

Isten népeként ma arra kaptunk elhívást, hogy megálljunk emlékezni Isten hűségére, elismerjük hibáinkat, és megújult szívvel újrakezdjük.

IMATÉMÁK

Hálaadás

Azért, hogy Isten bűneink ellenére is hűséges hozzánk.

Irgalmáért, hogy gondoskodik szükségseink betöltéséről hitetlenségünk ellenére is.

Az Úr türelméért, hogy nem bűneink szerint bánik velünk, hanem az ő szeretete szerint.

Bűnvallás

Azokért az időkért, amikor kételkedtünk Isten hűségében, és lázadtunk szuverenitása ellen.

Azokért az időkért, amikor makacsul saját akaratomat követtük, és nem engedtük, hogy Isten vezessen minket.

A hálátlan szívből fakadó önzésért.

Kérés

Kérjünk alázatos szívet, amely kész elismerni hibáit és visszatérni Istenhez.

Kérjük, hogy jobban megértsük, mi Isten akarata az életünkben és az egyház életében, és ez a mélyebb megértés ösztönözzön minket a hűséges életre.





Kérjünk erőt, hogy, megújult szívvel újrakezdhessünk Isten kegyelmében.

Damaris Marletta

a polgári légi közlekedést szabályozó testület tisztje.

Az Olasz Evangéliumi Szövetség Vallásszabadság Bizottságának tagja.

A 2024-es szülői konferencia olasz küldöttségének tagja.

Chiara Lamberti, újságíró

Az Ideaitalia, az Olasz Evangéliumi Szövetség hírlevele

szerkesztőségében dolgozik

A 2024-es szülői konferencia olasz küldöttségének tagja.

5. nap

BŰNBÁNAT: Felismerni a hamis bűnvallást

Zsoltárok 78,34–37

Elérkeztünk a zsoltár szívéhez, és itt, a közepén egy erős figyelmeztetés olvasható. Egy közmondás szerint akkor értjük meg igazán egy személy értékét, amikor elvesztjük őt. Úgy tűnik, mintha ezek a versek ilyen pillanatképeket rögzítenének Isten népéről. Miután az ember elveszíti Isten kegyét, rájön, hogy nélküle semmi, hogy nélküle nincs támasza és reménye. Ezért szép szavakkal visszakönyörgi magát a szeretett személyhez, alig várja, hogy újra rátaláljon – de talán csak a várható előnyök miatt. Ez a romantikus érzés rövid életű, mert csak az ajkakat tölti meg, a szívet nem; az távolságtartó és hűtlen marad.

Ez a megbánás nem is méltó a nevére. Isten népe kénytelen beismerni, hogy mindenben Urától és Szabadítójától függ, de azt hiszi, hogy el lehet választani a szövetségi áldásokat a szövetséges Úr iránti szeretettől. Ez a hozzáállás, amely Izrael népét jellemezte, sajnos minden korban be akar lopakodni az egyházba is.

Milyen a szívünk hozzáállása, amikor hűtlenségünk miatt válságokat élünk át, amikor Isten igazságos ítélete ér minket? Készek vagyunk-e őszinte szívvel megalázkodni helyi gyülekezetünkben és világszerte? Szeretjük-e Isten dicsőségét jobban, mint a tőle várható előnyöket?

A határvonal nagyon vékony, de Isten nem kevesebbet kér tőlünk, mint hogy teljes szívünkkel, lelkünkkel és elménkkel szeressük őt (ld. Máté 22,37).

Az igazi megtérés, amely képes felébreszteni a szíveket és megújítani egész generációk elméjét, nem az, amely az arcunkat áztatja egy imaalkalmon és megtölti a szánkat dicsőítéssel egy dicsőítő alkalmon, hanem az olyan istenfélő férfiak és nők bűnbánó és töredelmes szíve, akik sírnak az engedetlenség repedezett falai és romlás száraz csontjai miatt, és hajlandóak hittel átadni bűneiket és gyengeségüket Istennek, nem csak vigaszt várva tőle, hanem azt, hogy megmosattassanak és megtisztuljanak, hogy dicsőséget hozzanak neki. A megszentelődés hasznunkra van

ugyan, de fájdalmas folyamat: elhagyni a régit az újért, szenvedni Isten nevéért, sőt üldöztetést is vállalni az ő tiszteletéért. Nem éppen romantikus ábrázolás.

De „boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak” (Mt 5,4). Az olyan nép számára viszont, akik nem készek az őszinte bűnbánatra, nincs valódi vigasz.

IMATÉMÁK

Hálaadás

Istenünk, köszönjük, hogy Igéd mindig igazat mond, és megláttatja velünk a lelünk mélyén lappangó legsötétebb dolgokat is.

Köszönjük, hogy hamis bűnbánatunk nem állította meg üdvtervedet, hanem Krisztusban végrehajtottad megváltó művedet viselkedésünk ellenére is.

Bűnvallás

Megvalljuk, hogy a történelem során lázadó nép voltunk, akik többször futottunk hozzád a kenyérért és az általad kínált biztonságért, mint az olyan szívért és életért, melyet csak te adhatsz nekünk.

Megvalljuk, hogy ez a hozzáállás még ma is jellemző ránk. Bocsásd meg, hogy gyakran csak békét és biztonságot keresünk, de nem vagyunk hajlandók elfogadni az irántad való szeretettel járó szenvedést.

Kérés

Uram, tölts be minket Lelkeddal, hogy szeressünk Téged, még akkor is, ha a kilátások, amiket élénk vetítesz, nem rózsaszínűek. Add, hogy meglássuk, amikor csak ajkainkkal keresünk, nem a szívünkkel, hogy bűnbánatunk őszinte legyen és valódi változást hozzon!

Lucia Stelluti, pedagógus

*Az Olasz Evangéliumi Szövetség alelnöke,
a 2024-es szülői konferencia olasz küldöttségének tagja.*

6. nap

HÁLA: Isten örül, ha irgalmat gyakorolhat

Zsoltárok 78,38–55

Mindannyiunknak jólesik, ha megköszönik, amit mondtunk, vagy ha az emberek értékelik az erőfeszítésünket. Kultúránkra nemcsak ez jellemző, hanem az is, hogy a hála hiányát általában mindenhol udvariatlanságnak tartják, és minél nagyobb a szívesség, annál súlyosabb sértés a hála hiánya.

Ugyanakkor szinte példa nélküli olyan embert találni, aki továbbra is jót tesz a hálátlanokkal. Aki nemcsak kész többet tenni, mint amennyi jár, hanem hajlandó megismételni ezt a lépést közöny vagy megvetés ellenére is. Ez nem





normális, gondoljuk, sőt, talán még azt is, hogy nem is helyes. Nos, Istenünk, aki szent és jó, Izraellel épp így cselekedett, és ma is így viselkedik népével. Hűséges marad, amikor hűtlenek vagyunk; türelmes és nem lobban hirtelen haragra, amikor ítéletet érdemlünk.

Mindezt azonban nem úgy éri el, hogy erőszakot tesz magán; nem úgy, hogy egy magasabbrendű önuralom elvét követve visszafogja azt a haragot, amit örömmel és szívesen kitöltene ránk. Mindez a természetéből fakad, mert ő irgalmas, könyörületes Isten, tele szeretettel teremtménye iránt. Valóban, ahogy a Mikás 7,18-ban olvashatjuk, a mi Istenünk különleges, senkihez nem hasonlítható: „Van-e olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt, és elengedi népe maradékának büntetését? Nem tartja meg haragját örökké, mert abban telik kedve, hogy kegyelmet ad.”

Ennek az irgalomnak azonban ára van: jogos haragját a kereszten töltötte ki egyetlen Fiára, Jézus Krisztusra, hogy nekünk megbocsáthasson.

Ha ezt megértjük, az nemcsak arra készítet, hogy megköszönjük Istennek sokféle áldását, hanem arra is, hogy emlékezzünk a kapott javakra, bevalljuk lázadásunkat, megbánjuk hiányosságainkat, és imádjuk őt csodálatos jelleméért! Ki olyan Isten, mint ő, aki úgy vezette népét, mint juhokat a pusztában? Ki olyan Isten, mint ő, aki emlékszik arra, hogy halandók vagyunk, olyanok, mint a tovatűnő szél, amely nem tér vissza? Ki olyan Isten, mint ő, aki örömét leli abban, ha irgalmazhat?

IMATÉMÁK

Hálaadás

Urunk, most megállunk, hogy megköszönjük irgalmadat. Köszönjük, hogy nem vétkeink arányában büntetsz, hogy nem tart örökké haragod. Köszönjük és dicsőítjük irgalmadat, jóságodat. Dicsőítünk, mert olyan Isten vagy, aki annak örül, ha irgalmazhat.

Bűnvallás

Urunk, Istenünk, bevalljuk hiányosságainkat, hogy nem vagyunk olyan hálásak, amennyire hálásnak kellene lennünk; hogy nem tiszteljük irgalmadat, és nem vagyunk irgalmasak mások felé; hogy gyorsak vagyunk a haragra és lassúak a megbocsátásra. Irgalmadért könyörgünk az Úr Jézus áldozatának érdemeért.

Kérés

Urunk, Istenünk, újuljon meg rajtunk minden reggel irgalmad és könyörületed, és segíts, hogy szívünk egyre inkább hasonlítson az Úr Jézus szívéhez! Segíts, hogy ne éljük vissza irgalmaddal, hanem tiszteljük azt hálás, hűséges, türelmes és jóságos étellel. Töltsd be minket Lelkeddél, és tarts meg minket a te népednek, akik jól képviselnek téged ebben a világban!

Daniele P. Pasquale

A római székhelyű Istituto Biblico Evangelico Italiano [Olasz Evangéliumi Bibliaiskola] dékánja és tanára.

7. nap

HÁLA: Isten igazságosan ítél

Zsoltárok 78,56–64

A Biblia reális. Nem szépíti a valóságot, és nem is tünteti el. Úgy mutatja be, ahogy van, vagyis úgy, ahogy Isten látja és értelmezi. Ebben a részben a zsoltár felidéz, mi történt az ígéret földjén való letelepedés után. Ahelyett, hogy hűségesekek maradtak volna szövetségi kötelezettségeikhez, a nép Istent kísértette, tévelyegtek, hűtlenek voltak és lázadoztak (ld. 56–58. vers). Förtelmes szokásaik felháborították Istent. Sajnos ez a hűtlen hozzáállás gyakran jellemző az egyházra is.

Hasonlóan ahhoz, ahogyan Isten megszabadította népét az egyiptomi rabszolgaságból, Krisztusban új kivonulást adott, így üdvösségünk lehet kegyelemből, hit által. A mi válaszuk pedig – ahogy akkoriban Izráel népé – ahelyett, hogy hűség és szolgálat jellemezné, gyakran arroganciában, mindentudó hozzáállásban és lázadásban nyilvánul meg. Megoldatlan életek, zúgolódó gyülekezetek, kétértelmű tanúságtételek – ez mind nem más, mint a 78. zsoltár ezen részének modern változata.

Mi történik ezután? Isten nem marad érzéketlen. Türelmes, de igazságos is. Igazságosságában haragvó, és haragja nem passzív. Isten ítélete megnyilvánul a sílói szentély pusztulásában (60. vers), abban, hogy az emberek, még a legfiatalabbak és a legerősebbek is vereséget szenvednek és rabszolgaságra jutnak (62–63. vers), ez a sorsa még a papoknak is (64. vers). A szövetséggel köteleességek járnak és felelősség. Ha a köteleességeket nem teljesítik, az mindig katasztrofális következményekkel jár.

Még a Krisztus által kegyelemből létrehozott új szövetségben is – melynek a hit által lehetünk részesei – Isten elvárja, hogy válaszoljunk a megváltásra. Az Atya Isten elvárja, hogy ha új életre támadtunk a Fiú váltságának ajándéka és a Lélek ereje által, akkor hitben és gyógyult új életben járjunk ahelyett, hogy folyton bukdácsolnánk. Gyermekai számára Isten atyasága irgalmas, de követéseket is támaszt: „mert akit szeret az Úr, azt megfenyíti, és megostoroz mindenkit, akit fiává fogad” (Zsidók 12,6).

Az új szövetségben Jézus Krisztus volt az engedelmes Fiú, aki magára vette az Atya bűn elleni haragját (ld. Ézsaiás 53), és így megbékéltette az Atyát (ld. Róma 3,23). Ennek óriási következményei vannak: akik egyesülnek a Fiúval, tudják, hogy Isten igazságos ítélete helyettünk órá sűjtött le, de azoknak, akik továbbra is ellene vannak, tudniuk kell, hogy az igazságos ítélet előbb-utóbb végrehajtásra kerül. Ahogy maga Jézus mondja: „Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem Isten haragja marad rajta” (János 3,36).

IMATÉMÁK

Hálaadás

Köszönjük, Urunk, hogy az üdvösség nem a mi teljesítményünkön alapul (különböző bizonytalan és instabil lenne), hanem Jézus Krisztus tökéletesen elvégzett munkáján, aki életét adta értünk.





Bűnvallás

Elismerjük, hogy a megváltásra adott (személyes, családi, egyházi) válaszuk nem felel meg az ajándéknak, hanem gyakran langyos, sekélyes és engedetlen.

Kérés

Kérünk, Uram, hogy a Szentlélek erejével ébreszd bennünk a lelkesedést a szövetségünkben fakadó elkötelezettségek iránt, hogy tanúságunk teljes legyen, és tükrözze azt az új életet, amelyet Jézus Krisztusban kaptunk! Védj meg minket a szívünk makacsságától és viselkedésünk keménységétől! Munkálkodj bennünk, hogy gyülekezetünk tagjainknak ne torzult élete legyen, hanem az evangélium által új irányba állított élet!

Leonardo De Chirico, a római Breccia gyülekezet lelkipásztora

A Reformanda Initiative [Reformok kezdeményezése] igazgatója.

Az Olasz Evangéliumi Szövetség teológiai bizottságának tagja

8. nap

HÁLA: Isten kegyelmes és igazságos

Zsoltárok 78,65–72

A 78. zsoltár Isten jelenlétét és hűségét követi végig Izrael történelmében. A zsoltár hangsúlyozza, hogy Isten népének emlékeznie kell, meg kell tértíe és hálásnak kell lennie.

Ma hasonlóan tűnhet a helyzet, ha az európai egyházat nézzük. Ezért elengedhetetlen, hogy felismerjük: törékenyek vagyunk. Ezért olyan lényeges, hogy emlékezzünk a legjobb történetre – Isten hűségére –, hogy visszatérjünk hozzá, és örvendezve hálát adjunk.

„Akkor, mint aki addig aludt, fölébredt az Úr” – olvassuk a 65. versben. Ha azt látjuk, hogy a körülöttünk lévő emberek közömbösek Isten igazságával szemben, és hogy Isten népéhez hasonlóan gyakran gyülekezeteink is törékenyek és következtelenek, az is tűnhet úgy, mintha Isten távol lenne. Mégis, hálát adunk azért, hogy mindezek ellenére Isten mindig közel marad, és a megfelelő időben felébred, hogy felébresszen.

Isten mindig közbelép az igazságosság érdekében. Ha az ő útja helyett a magunk útját járjuk, nem fog csak úgy túllépni a bűneinken. Bármilyen módon cselekszik is Isten, mindig az ő szuverenitása kap hangsúlyt, akkor is, amikor kénytelen feddeni minket. Távolsgártartását az ellenség munkájaként érzékeljük (62. vers), ám amikor az ellenség szembeszáll Isten népével és akaratával, Isten igazságos marad, közbeavatkozik és legyőzi az ellenséget (66. vers).

Miközben a mi kontextusunkban minden szinten küzdünk az igazságosság elő-

mozdításáért, ez a zsoltár biztosít minket arról, hogy a végső szó Istené: ő az igazságos bíró, aki diadalmas igazságosságát végrehajtja mindenkin.

Ezért adunk hálát neki.

Isten mindig megmutatja csodálatos kegyelmét. A gyenge, bukdácsoló emberek, akik csak ítéletet érdemelnének, egy olyan Isten előtt találják magukat, aki nem mond le róluk, aki hű marad önmagához. Olyan Isten, aki igazságosan büntet, ugyanakkor irgalmas és nagylelkű is. Az ítélet mellé a kegyelem társul.

Isten kegyelemből és szeretetből kiválasztotta Júda törzsét és Sion hegyét (68. vers). Kegyelmet gyakorol és hűséges marad. Nagylelkűen, a nép között építi fel szentélyét, emlékeztetve jelenlétének csodájára (69. vers), de ami a legfontosabb (70–72. vers) kiválasztja Dávidot, a szíve szerint való királyt. Kiemeli őt a nyáj mellől (71. vers), elhívja népe vezetésére (71. vers), és mindezt ő meg is tette tiszta szívvel és bölcs kézzel (72. vers).

Mi, Isten mai népe szintén rászorulók vagyunk; mi is élvezzük Isten kegyét, ami garantálja az ő hatalmas jelenlétét közöttünk, mellyel vezet minket. Látjuk kegyelme bizonyítékát abban is, hogy adott számunkra valakit, aki nagyobb, mint Dávid, a Jó Pásztor, aki eljött, vezetett minket és önmagát adta értünk. Igen, Dávid tiszta szívvel és bölcs kézzel vezette Isten népét, Jézus azonban azt ígéri, hogy velünk marad, hogy Lelkét adja nekünk, hogy ő vezessen minket és gondoskodjon rólunk. A Jó Pásztor az, aki önmagát adta értünk, népéért.

Micsoda nagyszerű biztosíték, hogy korlátaink és gyengeségeink ellenére az Úr hűséges marad, hogy nem érdemeink szerint bánik velünk, hanem túláradó kegyelme szerint. A mai kor világi és egyházi kontextusának kihívásai közepette Isten jelen van és munkálkodik. Ezért hálát adunk neki.

IMATÉMÁK

Hálaadás

Köszönjük, Urunk, hogy gyarlóságaink ellenére mindig velünk maradtál.

Köszönjük, hogy adtál Dávidnál nagyobbat, aki pásztorolja népedet, gondoskodik rólunk és vezeti egyházadat.

Bűnvallás

Megvalljuk esendő voltunkat és azt, hogy állandóan szükségünk van rád.

Megvalljuk, hogy hajlamosak vagyunk gyakran elfelejteni, hogy te hatalmas és győzelmes vagy.

Kérés

Urunk, mutasd meg igazságosságodat személyes életünkben, családunkban, egyházunkban, munkahelyi környezetünkben és politikai helyzetünkben. Urunk, hadd legyünk hálásak azért, hogy vezetsz minket, és gondoskodsز rólunk egyenként személyesen és népedként is.

Jonathan Gilmore, lelkipásztor

*A palermói LifeHope Church [Élet és Remény Gyülekezet] pásztorja,
a Lausanne-i mozgalom olaszországi koordinátora.*



Házasság hete

2026. február 8–15.

A hűség szabadsága



**GLS NEMZETKÖZI
VEZETŐI KONFERENCIA
2026. MÁRCIUS 27-28.**

"Az elfoglalt vezetők
NEM VÁLTOZTATJÁK MEG
A VILÁGOT.
A céltudatos vezetők
viszont IGEN."

Craig Groeschel
A Life Church alapítója, vezető
pályatársa



Csatlakozzon hozzánk, hogy egy újabb életet
megváltoztató élményben legyen része a GLS26-on.
Ez inspirációt ad, szándékos cselekvést indít el, és képessé
tesz arra, hogy onnan vezessen, ahol éppen van!

2 0 0 7 – 2 0 2 6



 **BalatonNET**
2026. augusztus 12–16.

EZ STÁDIÓN! 2026
MÁJUS 30. SZEGED
SZENT GELLÉRT FÓRUM



REND COLLECTIVE
NOEL RICHARDS
ÚJ FORRÁS
AGAPÉ WORSHIP
CSISZÉR LÁSZLÓ
SZEGEDI ÖKUMENIKUS
GOSPEL KÓRUS
SZEGED WORSHIP